

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:	
celo leto	K 24—
pol leta	12—
četrt leta	6—
na mesec	2—

v upravnistvu prejeman:	
celo leto	K 22—
pol leta	11—
četrt leta	5-50
na mesec	1-90

Iskajo vsak dan svojo izvedenjsko nedeljo in praznik. Inscerati veljajo: peterostopna peti vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Parte in zahvala vrsta 16 vin. Poslano vrsta 20 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravnistvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, insercati itd. to je administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	
celo leto	K 25—
pol leta	13—
četrt leta	6-50
na mesec	2-30

za Nemčijo:	
celo leto	K 28—
za Ameriko in vse druge države:	
celo leto	K 30—

Dopisi naj se frankirajo. Rokopis se ne vrača. Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Na pismena naročila brez istodobne vplaatve naročnine se ne ozira. „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znakna. Upravnistvo: Knafljeva ulica št. 5 (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Ljudska volja.

Bela Krajina stoji pred deželnozborsko volitvijo. Izbrati ji bo naslednika bivšemu deželnemu glavarju Šuklju, ki je možato vrgel klerikalni mandat pred noge, ker ni hotel biti soodgovoren za njeno postavolomno ravnanje in za njeno slabo gospodarstvo z deželnim denarjem.

Cez malo tednov bo volitev novega deželnega polanca v Beli Krajini.

Klerikalci vedno govore, kako spoštujejo ljudsko voljo in vedno pripovedujejo, da naj se izpolni ljudska volja. Toda kakor vedno, tako je klerikalcem tudi pri volitvah ljudska volja zadnja briga. O ljudski volji samo govore, ne ozirajo se pa nanjo nič.

To se kaže tudi sedaj, ko se gre za določitev deželnozborskega kandidata klerikalne stranke za Belo Krajino.

V nedeljo so šli klerikalni agitatorji, na čelu jim dr. Krek v Belo Krajino, da usilijo klerikalnim volitcem svojega kandidata. Dr. Krek in njegovi tovariši so se za ljudsko voljo toliko zmenili, kakor za lanski sneg. Ljudska volja klerikalnih volilcev v Beli Krajini je zahtevala, naj bo za kandidata postavljen načelnik klerikalne kmečke zveze za Belo Krajino, posestnik Alojzij Mihelčič, mož domačin, ki pozna želje in potrebe prebivalstva. Z ozirom na to ljudsko voljo je Mihelčič prišel v Ljubljano, da stopi zaradi svoje kandidature v dotiko z vodstvom klerikalne stranke. Toda tu je čakal veliko razočaranje. Klerikalni voditelji so mu s suhimi besedami povedali, da ljudska volja ne pride nič v poštev, in rekli so mu hladno, naj gre le lepo pomirjen domov, češ, da je klerikalno vodstvo izbralo že drugega kandidata.

In res — v nedeljo so dr. Krek in njegovi spremljevalci pripeljali tega kandidata v Belo Krajino in ga predstavljali na različnih shodih.

Ta kandidat je — čujte in strmite! — profesor Drmastja iz Ljubljane. Ta »profesor«, ki pa sploh nima pravice se imenovati profesor, je v Ljubljani znan kot smešna prikazen in tega moža so klerikalni voditelji izbrali, da zastopa

v deželnem zboru tisto Belo Krajino, ki je do nedelje še nikoli ni videl.

Dr. Krek je v nedeljo na nekaterih shodih v Beli Krajini kazal »profesorja« Drmastjo in z vso silo pritiskal, da bi se ljudska volja uklonila njegovim volji.

Na shodu v Metliki je bil odpor velikanski. Dr. Krek je pritiskal na ljudsko voljo in dasi so mu rekli, da »profesor« Drmastja ne bo nikdar izvoljen, ni odnehal. Končno je povedal, da hočejo klerikalci naj bo izvoljen Drmastja, ker ga — rabijo v Ljubljani. Torej zato, ker rabijo klerikalci tega humorističnega »profesorja« za Ljubljano, zato naj ga pošlje Bela Krajina v deželni zbor. Naravno je pač, da je nastal vihar in ker dr. Krek le ni hotel utihniti, so ga klerikalni volilci sami v to primorali.

Kot »kandidat« je šel »profesor« Drmastja v Belo Krajino, a če se je tudi vrnil kot kandidat, to je drugo vprašanje.

»Slovenec« je o nedeljskih klerikalnih shodih priobčil samo skrajno previdno pisano poročilo, v katerem je pa zamolčal, da se »profesor« Drmastja na teh shodih predstavljal kot kandidat in je tudi zamolčal, da ga Belokranjci niso hoteli sprejeti za kandidata, a usiliti ga hočejo Belokranjcem za vsako ceno.

Ti uboga ljudska volja, mora vsakdo reči, kdor trezno prevdari ta gorostasni slučaj. Ljudsko voljo imajo klerikalci pač vedno na jeziku, da bi ljudi premotili in jih prevarili, toda spoštovanja pred to ljudsko voljo nimajo nič, ljudska volja jim je dobra, da obrišejo ob njo svoje čevlje.

Mi pa pravimo: Vzbudi se, Bela Krajina in pokaži pri prihodnjih volitvah, da imaš svojo voljo, ki si je ne daš potepati.

Glas iz Vipave.

V zadnje številko »Domoljub« napisal je vipavski dopisnik dve notici in sicer eno pod naslovom »Vipava«, drugo je pa podtaknil Gradiščanom pod naslovom »Gradišče pri Vipavi«. Ne bi odgovarjali dopisniku, o katerem smo že davno prepričani, da osoli vsak svoj, za javnost pripravljeni spis z lignorjansko soljo in ga še obeli po možnosti z neresničnimi

trditvami, a ker zasleduje sedaj z gori omenjenima noticama gotov namen, hočemo mu primerno odgovoriti, da ne bo imel preveč prilike v motnem ribariti in volilec slepiti.

Prvo trdi, da smo imeli zadnje dni v Vipavi nenavaden mraz, dež, sneg in burjo radi tega, ker zidajo pri vojašnici tudi ob nedeljah in praznikih. — Ne mislimo, da se še dobi človek, ki bi verjel, da so z delom pri vojašnici provzročili slabo zimsko vreme. — Če bi se pa vendar dobil kak lahkovrtež in bi verjel v zgorjajo trditve, ga moramo vprašati: Kdo pa je zakrivil, da ni bilo preteklo poletje toliko časa dežja, da nam je suša uničila toliko poljskih pridelkov? Pa ne, da bi sušo zakrivila naša prečastita duhovščina, ki se toliko časa ni zmenila, da bi napravila procesije za dež, dokler ni barometer kazal deževnega vremena! Al nam je bog poslal znaniti sušo za kazni radi pregrešnosti nekega katoliškega zakonskega možaka, ker je večkrat poškilil čez mejo seste in celo devete božje zapovedi? Ljudje božji, radi praznikov se ne razburjajte preveč, saj jih ravno kar sv. oče papež sam zameče in bog zna, če ne bodo počasi vseh odpravili.

Dalje ščeva dopisnik domače obrtnike proti sedanjim občinskim svetovalec, češ, da so oddali vsa dela za vojaške stavbe, ki jih ima občina zidati, tujcem. — To je čisto navadna klerikalna laž, zakaj do danes se ni niti eno delo še oddalo in oferte za posamezne objekte vojaških stavb lahko tudi domačini vložijo pri tukajšnjem županstvu. — Da bode pa stavbeni osek gotovo predlagal oddajo dela pri vojašnici oni tvrčki, ki bo ponudila najceneje in seveda tudi najsolidnejše, je čisto gotovo. — Občinski odbor, v katerem sedijo tudi klerikalni prvaki, bo pa šele dela oddal. »Dolg so nam naložili, zaslužek pa vzeli,« trdi dalje dopisnik.

Res se bode občina zadolžila za denar, potreben za zidavo vojašnice, a radi tega dolga ne bo obremenjen noben davkoplačevalec, ker se bode odplačevalo z najemščino obresti in dolg tako, da bo ves kapital plačan v 25. letih, nakar bo imela občina vse stavbe brez dolga in katere ji bodo dnošale lepe dohodke. — Tako gospodari napreden občinski odbor in skrbi za blagostanje vseh občanov. Napredni občinski odborniki so bili že v naprej prepričani o neizmerni

koristi za prebivalstvo Vipave, kakor nje okolice, in slučaju, da postane Vipava garnizija in so se v principu na prvo vprašanje od vojaške oblasti izrekli za posadko. Ali veste pa, da so bili oni, ki bi sedaj radi postali jero bi vipavske občine, proti vojaškemu nastanjenju v Vipavi, da so sklicali celo neko protestno zborovanje in sklenili, naj se dela z vsemi silami proti! K sreči je prišel tačas v Vipavo g. deželni odbornik Lampe, kateri je preprečil to protivojaško akcijo ter prepričal naše kratkovidne klerikalne prvake, o koristi vojaštva. — In take, tako malo razsodne možake, katere mora imeti osrednje vodstvo S. L. S. vedno na »špagic«, ako noče, da mu ne napravijo kake neumnosti, naj bi mi volili v občinski odbor! Nikdar ne! Mi hočemo imeti v občinskem odboru take možke, ki znajo misliti s svojo lastno glavo, take, ki bodo delali v blagor cele občine in ne pa takih, ki hočejo dobro gospodariti zase, kakor z vso odločnostjo trdi gradiški dopisnik.

Da se vlačijo zadeva pokojnega grofa Lanthierija v javnost ter predbaciva naprednemu županstvu nepravilno postopanje, pač kaže, da se klerikalcem še danes sline cede po lepi vipavski graščini, katero so že imeli v svojih načrtih kot njihovo last, a jim je sedaj odzeta za vedno! — Mi ne bi nikdar vse zadeve spravljali v javnost; a da se ne bode postopanje županstva res tolmučilo »kot zgodovinski madež«, kakor pravi »Domoljubov« dopisnik, konstatujemo, da so klerikalci pokojnega grofa prvi užili, ko mu je tedanji dekan odrekel ob boleznih previdenje z sv. zakramenti, dokler ne odslovi svoje hišne upraviteljice, da sta šla poslance Perhavec in tedanji vinavski kaplan osebno proti Ajdovščini naproti gospe hčerki pokojnega grofa ter jo ščevala proti hišni upraviteljici, da je pa šla takoj, ko je županstvo, naproseno storilo potrebne korake v varstvo edinega otroka pokojnega grofa, kot pravega dediča, duhovnega deputacija k pokojnemu grofu ter mu izročila od več župnih uradov potrjeno izjavo, da je življenje pokojnega grofa neomadeževano itd. — Gospoda klerikalna! Kje je vaša doslednost? Kako se vjema dekanovo postopanje ter Perhavecovo in kaplanovo ščevanje, s poznejšimi koraki duhovniške deputacije?! Kakšne namene ste s tem imeli?

Ali naj bodo taki ljudje naši občinski očetje? Ne! Še jero bi ne!

Gradiškemu dopisniku odgovorimo za danes čisto na kratko. Ta trdi, da se na Gradišču zidajo nove hiše, prenarejajo hlevi, urejajo studenci in napravljajo napajalniki, da občina pobira doklade, da pa niti z mezinem ne gane, da bi pomagala pri javnih napravah. Dalje, da je občinsko vodstvo pod težo bremen.

Slepice ubogega ljudstva! Ali naj občina zida kmetu hiše in hleve? Katera klerikalna občina je do danes še to naredila? Če se urejajo na Gradišču javni studenci in napravljajo napajalniki na lastne stroške interesentov, ali je temu večina naprednega občinskega odbora kriva? Ali sta se klerikalna občinska odbornika iz Gradišča oglasila pri kaki občinski seji s prošnjo Gradiščanov za kako podporo, ali sta jo mogoče kedaj pisмено pri županstvu vložila? Ne, nikdar! Kljub temu je gospod župan Petrovič, na zasebno prošnjo interesentov, ki so si uredili napajališče, odstopil občinske cevi za napeljavo vode in sicer brezplačno, ako se ne bo proti temu upiral občinski odbor, za kar hode v eni prihodnjih sej vprašan. Prepričani pa smo, da bodo napredni obč. odborniki potrdili obljubo županovo.

Dopisnikovo trditve, da so bili Gradiščani od pamtvice glas vpijočega v puščavi, kar gospodari liberalna gospoda v občini, zavračamo z vso odločnostjo, zakaj da to ni res, so Gradiščani sami prepričani in se tudi vsak, ki še količkaj pošteno čuti, zgraža nad tako nesramnim zavijanjem resnice. Gradiščani namreč sami prav dobro vedo, da se imajo le naprednim občinskim odbornikom zahvaliti, da imajo sedaj tako lepe občinske steze in ceste, te so jim spravili ravno oni občinski očetje v najboljši stan, katere dopisnik tako zaničuje. — Dalje pravi dopisnik, da je občinsko vodstvo pod težo bremen! Tako trditve zamore zapisati le človek, ki se nič ne briga, kljub svojemu krščanskemu prepričanju, na prepoved osme božje zapovedi, ki pravi: ne laži! Konstatujemo namreč, da ima ravno vipavska občina, po zaslugi napredne večine občinskega odbora in marljivega, nesebičnega župana, najmanjše občinske doklade. Za leto 1911 so znašale 45%, za leto 1912 so se pa celo znižale na 30%. — Kje je torej ona teža bremen?! Ob-

LISTEK.

Rienzi, zadnji tribunov.

Zgodovinski roman.

Spisal Edward Lytton - Bulwer.

Prva knjiga.

(Dalje.)

»To bo jutri,« je dejal Adrian.

»Jaz pridem zanesljivo.«

»In, sliši, moj ljubi sin,« je nadaljeval škof in svojo roko prijazno položil na Adrianovo ramo, »jaz upam in ne brez vzroka, da bo spominjal naše meščane na jubilej leta petdesetega in jih vzpodbujal, naj občitijo čete razbojniških tolpe. To je potreben opomin, ki si ga je pravčasno zapomniti. Kdo bo pa zaradi odpustkov sem prišel, če se mu je bati, da bo na potu brez odpustka pahnjem v vice? Vi ste že slišali Rienzi? Cisto kakor Ciceron! Ne, nebo naj vas blagoslovi, moj sin. Vi ne izostanete!«

»Ne, gotovo ne!«

»Toda, stoj — še nekaj! Povejte vendar vsem, kako zelo je želeli, da bi bilo vse na zborovanju; mestu je na čast, če izkazuje znanosti spoštovanje.«

»In ne gleda na jubilej,« jasmehljaje dostavil Adrian.

»Da, ne glede na jubilej — dobro povedano. Z bogom za zdaj!«

Škof se je zopet vzravnal na sedlu in se slovesno odjezdil dalje, da obišče različne svoje prijatelje in jih sili udeležiti se zborovanja.

Adrian je nadaljeval svojo pot, dokler ni imel za seboj Kapitola, Severovega obloka in razdejanega strebe Jupitrovega templja ter se nahajal sredi visoke trave, med šelestečim trstjem v zanemarjenem vinogradu, ki stoji nad minolo krasoto Neroneve zlate hiše. Sedel je na padel steber, tam, kjer gre potnik v takoimenu »Livijino kopalnico« in je nepotrpežljivo gledal na sonce, kakor bi ga hotel grajati, da je tako zamudno.

Ni mu bilo treba dolgo čakati. Iz duhteče trave je bilo zaslišati lahke korake in zdaj je izmed trt zasijal obraz, ki ga je bilo lahko smatrati obraz vile, boginje tega kraja.

»Moja lepota, moja Irena, kako naj se ti zahvalim!«

Trajalo je dolgo, predno je blazeni ljubimec na Ireninem obrazu zapazil žalost, ki je sicer nikdar ni kazila v njegovi navzočnosti. Tudi se je njen glas tresel in njene besede so bile nekako prisiljene in hladne.

»Sem te li užalil?« je vprašal: »ali kaka manjša nesreča te je zadelala?«

Irena je dvignila poglede k svojemu ljubcu in gledajoč ga resno je vprašala:

»Povej mi, moj gospod, povej

mi s trezno in preprosto resnicoljubnostjo, ali bi te užalostilo, če bi bil ta najin sestanek zadnji?«

Adrianovo temno lice je postalo bledeje od mramorja pri njegovih nogah. Minilo je več trenutkov, predno je mogel odgovoriti, in storil je to s prisiljenim usmevom in drhtečimi ustnicami.

»Ne šali se tako, Irena. Zadnji sestanek! To ni beseda za naju.«

»A slušaj me, moj gospod...«

»Zakaj si tako mrzla. Imenuj me Adrian — prijatelj — ljubeč — ali pa molči.«

»Torej duša moje duše — vse moje upanje — življenje mojega življenja,« je Irena zaklicala strastno, »poslušaj me. Bojim se, da stojiva v tem trenutku kraj prepada, čigar globine ne vidim, ki pa naju zna ločiti za vedno. Ti poznaš pravi značaj mojega brata in ga ne sodiš napačno, kakor mnogi drugi. Dolgo je razmišljeval o različnih načrtih in namerah, posvetoval se je sam s seboj in je zavedajoč se svojega vpliva na ljudstvo, pripravil pot velikemu podvzetju. A zdaj — ti ga ne boš izdal — ti ga ne boš uničil! — tebi je prijatelj —«

»In tebi je brat! Svoje življenje bi dal za njegovo! Nadaljuj!«

»A zdaj,« je Irena govorila dalje »se hitro bliža čas uresničenja tega načrta, naj bo že kakršenkoli. Ne poznam natančno njegovih namerov, vem pa, da so naperjeni pro-

ti plemstvu — proti tvojemu stanu — da, proti tvoji hiši. Če se posrečijo — o, Adrian, ti sam bi ne bil izven nevarnosti — in moje ime bi bilo najmanj v zvezi z imenom tvojih sovražnikov. Če se ponesrečijo, je moj brat, moj smeli brat izgubljen. Padel bi kot žrtev osvete ali pravičnosti, imenuj že to, kakor hočeš. Tvoj bratranec postane lahko njegov sodnik ali njegov krvnik. In jaz, če bi ostala živa, da bi žalovala nad slavo in sijajem mojega nizkega rodu, ali bi si mogla dovoliti, da bi ljubila in videla moža, v čigar žilah teče kri bratovih morilcev? O, bedna sem, bedna — te misli me naredo skoro blazno.«

Irena je obupno lomila roke in je glasno ihtela.

Adriana je to pripovedovanje pretreslo, dasi so se te posledice že prej večkrat temno pojavljale njegovemu duhu. Ker ni vedel, kaka dejanjska moč stoji za Rienzijevimi načrti in ker ni bil še nikdar pričevalnikanske moralne sile kake revolucije, zato ni verjel, da bi upor, v kateri bi Rienzi ljudstvo nahujskal, mogel imeti trajen uspeh. Kar pa se je tikalo kazni, se je Adrian čutil v tem mestu, kjer se je vsa pravičnost morala umikati vplivom, dosti močnega, da bi izposloval odpusčenje tudi za največje vseh hudodelstev — za oborožen in upor proti plemstvu. Ko je to preudaril, je imel zopet pogum Ireno podpreti in tolažiti. Toda njegova prizadevanja so imela le

majhen uspeh. Skrbi so bile napolne Ireno na razmišljevanja o prihodnosti, na katero je doslej pozabljala, in prvič je bila zdaj gluha za glas svojega ljubca.

»Ah,« je rekla žalostno, »stidi v najsrečnejšem slučaju — kako mora končati ta najina ljubezen, ki sva se ji tako slepo udala? Ti se ne moreš poročiti z dekletom, kakor sem jaz — in jaz — kako sem bila brezumna!«

»Zberi svojo modrost, Irena,« je rekel Adrian ponosno, deloma ozlovoljen, deloma ker je poznal in skušen žensko srce. »Ljubi drugega in pametnega, če hočeš; prekličij zaobljube, ki si jih meni storila in veruj v prihodnje, da je zločin ljubiti in da je budalost, biti zvesta.«

»Brezsrčnež,« je zajecjala vznemirjena Irena. »Ali govoriš resno?« »Povej mi, predno ti odgovorim, povej mi samo to: Če bi bile posledice najine ljubezni smrt, trpljenje, življenje polno bridkosti — ali bi se kdaj kesala, da si ljubila? Če je tako, potem ne poznaš ljubezni, kakor jo jaz čutim do tebe.«

»Nikdar, nikdar bi se ne kesala,« je rekla Irena in ovila roke Adrianu okrog vratu. »Odpusti mi!«

»Toda,« je rekel Adrian po tem prepriju in sledeči mu spravi, »kaj je razloček med prejšnjim in sedanjim vedenjem tvojega brata tako velik, da vzbuja pozornost? Kako na več, da je čas njegovih dejanj tako blizu?«

Narodna obramba.

Podružnica društva sv. Cirila in Metoda v Mostah priredi v soboto dne 17. t. m. pri g. M. Smoletu v Zelenci jami predpustno veselico. Ker je spored prav zanimiv, vabimo naše prijatelje, da posetijo tudi enkrat Zeleno jama.

Društvena naznanila.

Velikanske poulične demonstracije pripravljajo te dni Pierroti po celem Ljubljani: rako plakatov, — ki so delo gosp. akad. slikarja I. Vavpotiča — te hrupno vabijo, da ne zamudijo priti na pustni terek v gornje prostore »Narodnega doma« na Sokolovo maskarado ter pripelješ v seboj svojo Colombino, ali pa si jo šele tam poiščeš. Imajo pa prav ti Pierroti: kajti razven veleobsežnih dekoracij se pripravljajo za stranske prostore in malo dvorano iznenadnje, katera bodo tudi nemaskirane hipoma izpremenila v Pierrote. Komur še ne bo dovolj otajano srce, si je bo mogel podkuriti v vinarnah, kjer bodo prijazno sodelovale narodne dame. Sladko zavetišče bodo nudili družbam in »družbicam« chambers separées, preprijazni kotički, nekaj povsem novega v Ljubljani. To pa še ni vse.

Na jutrišnji zabavni večer pri »Češnovarju« na Dolenjski cesti, opozarjamo vse člane »Gospodarskega naprednega društva za šentjakobski kraj«, ki priredi to veselico, da se ga udeležijo z družinami. Svirajo tamburši; šaljiva pošta in druge raznovrstne nenarodne zabave bodo gotovo vsakega posetnika povsem zadovoljile. Kajpada se bo tudi plesalo. Vstopnina samo 20 vin. za osebo, akoravno je tako draginja.

Občni zbor »Obrotno-pomožnega društva« v Ljubljani reg. zadr. z o. z. in sicer za šestinpetdeseto upravno leto se je vršil včeraj popoldne v lastnih prostorih na Kongresnem trgu št. 4. Ta za obrtnike, kakor tudi za neobrtnike jako važni denarni zavodi, ki je obenem eden najstarejših denarnih zavodov v Ljubljani izkazuje sledeče: Denarni promet v letu 1911 je znašal 1.338.351 K 85 v. Koncem leta je imelo društvo, ki vstrajno napreduje 80 članov z 80 deleži v skupnem znesku 18.442 K 4 v. Bilanca za l. 1911 izkazuje aktivna 464.241 kron 92 v in pasiva 460.118 K 41 v, torej čistega dobička 4123 K 51 v, ki se razdeli za razne dobrodelne namene. Hranilne vloge so znašale koncem l. 1911 260.511 K 68 v. posojila 427.951 K 27 v, rezervni zaklad 135.233 K 4 v in pokojninski zaklad 3443 K 51 v. Zadruga je članica »Zveze slov. zadrug« v Ljubljani, ki je izvršila pri njej tudi zadnjo revizijo. Med letom so umrli za društvo zaslužni člani gg. Ivan Slobodnik, Lud. Widmayer, Ignac Camernik in Simon Treo. Pri volitvi se je društveni odbor konstituiral sledeče: g. Anton Krejčič, predsednik; v načelnstvu so: gg. Bonač Ivan, Bergant Fran, Lenček Alojzij, Mayer Fran, Soklič Ivan, dr. Zirovnik Janko, Zuzek Karel, Acceto Valen., Breskvar Luka, Stritar Fran in Gjud Aleks. Člani nadzorstva so gg. Debevc Fr., Kandare Fran in Lokar Josip. S tem je bil dnevi red zborovanja izrpan in je bilo zborovanje zaključeno.

Občni zbor »Podpornega društva mestne policijske straže ljubljanske« se je vršil dne 14. t. m. popoldne. Iz tajniškega poročila posnamemo, da ima društvo 69 rednih članov. Odbor se je zavzemal v tekočem letu edino za stanovske interese in že dosegel nekaj uspehov. Kako marljivi so bili člani in kako je bil odbor štedljiv, je razvidno iz tega, da ima to novo društvo, za katerega ustanovitev je bilo 94 K 40 v stroškov, že sedaj, ko bode loživo eno leto šele prvega maja 1. 829 K čistega denarja, ki je plodonosno naložen in se bode takrat zaslužni delili obolelim članom.

»Sokola« na Vrhnikih. Preteklo nedeljo se je vršil ob prav živahni udeležbi članov občni zbor vrhniškega Sokola. Iz poročila tajnikovega in načelnikovega je bilo razvidno, kako krepko napreduje sokolsko društvo. Za tekoče leto se je sestavil sledeči odbor: br. Ivan Tomšič, starosta; Ivan Kos, podstarosta; Viktor Perne, načelnik; Anton Pirkmaier, tajnik; Ignac Kunstelj, blagajnik; Jos. Antoš, Jos. Jurca, Stanko Kernavner, Mih. Tomšič, Iv. Tischler, Iv. Zitko, odborniki; nadalje so bili izvoljeni delegatom za občni zbor Slov. sokolske zveze br. Ivan Tomšič in Viktor Perne.

Slovensko društvo »Zvezda« na Dunaju priredi na pustno nedeljo, dne 18. februarja 1912 v slavnostni tvorani društva »Wiener kaufmännischer Verein« I. Johannessgasse 4 ob 8. uri zvečer l. društveni plesal venček. Na plesu bo svirala vojaška godba c. kr. pešpolka št. 26. Za to prireditve se slovensko dunajsko občinstvo že sedaj živo zanima, saj je to vendar prvi društveni venček x

vojnim slogu — s vojaške godbe! Ker so razven promenadne obleke in narodnih naš dopuščeni tudi kostumi, pričakujemo v odlično jako smerni vetonajni vsakako obilen obisk. Radi tega opozarjamo na vse zavedne dunajske Slovence, da pripomorejo s osebno udeležbo in vestransko agitacijo društvu do častnega, ne le moralnega, temveč tudi gnotnega uspeha! Vzemimo si za vzgled brate Čebe, Hrvate in Poljake, ki so prav pred kratkim priredili nad vse sijajno uspelo reprezentacijske plesne! — Pridite torej polnoštevilno, podpirajte naša stremeljenja — in trudapolno delo za povzdig našega društva — da i mi Slovenci v kolikor nam to dopuščajo naše skromne moči in razmere ne zaostanemo za temi vzglodi. Na evidenjo v nedeljo 18. svečana 1912! (NB.: Električna železnica vozi na pustno nedeljo celo noč.) — Odbor.

Prosveta.

Iz pisarne sloven. gledališča. Jutri, v soboto, velezabavna, napetega dejanja polna burleska »Millijon«. Ta igra je primerna za predpustno dobo, ker je vsesokoz zelo humorna in šegava. Predstava za par-abonente. — V nedeljo popoldne F. S. Finžgarjeva ljudska igra »Divji lovec«. Predstava se vrši za lože par, izven abonementa in pri zelo znižanih cenah; zvečer drugi burleska »Millijon« (za nepar-abonente). — V torek ob pol 6. zopet burleska »Millijon« pri izredno znižanih cenah (za lože par). — V četrtek opera »Rusalka«. — V soboto opereta »Amaconek«. Pripravljajo se Milčkerjeva opereta »Dijak prosjak«, Neumannova opera »Ljubimkanjec«, Čehegarajeva drama »Blaznik ali svetnik« in Funtkova drama »Tekma«.

Ravnateljstvo slovenskega gledališča je včeraj objavilo v našem listu notico o Parmovih Amaconkah, v katerih je med drugim rečeno: »Gosp. Parma je edini slovenski skladatelj, ki piše in tudi instrumentira docela sam svoje kompozicije.« Stejemo si v dolžnost, da temu nasproti konstatiramo, da gosp. Parma ni edini slovenski komponist, ki svoja dela sam piše in jih instrumentira. Tudi prof. Förster, ki je gotovo eden najodličnejših slovenskih skladateljev, je vsa svoja dela sam instrumentalna, in prepričani smo, da velja to tudi za prof. Grbiča in za kapelnika Jenka. Sploh pa moramo pripomniti, da je ta notica prišla le pomožoma v list in svetujemo ravnateljstvu, naj se v prihodnje vzdržuje takih izvijač zoper kritiko, sicer mu v prihodnje ne bomo nobenih notic več priobčevali.

Izpred sodišča.

Kazenske razprave pred tukajšnjim okrajnim sodiščem.

Podrta postelja. Stirje fantje iz bližnje okolice ljubljanske, že precej natrkani in prav židane volje, so se spomnili, ko se jim je začela oglašati ljubezenska žilica, svoje znanke in prijateljice, jako družabne, vesele in človekoljubne ženske F. J. Sklenili so, da jo obiščejo in napotili so se k njej. Po dolgem trkanju so se odprla veselja in razposajenim vasovalcem vrata in hrupno so vstopili. Posebno eden je bil silno razposajen. Priplesal je v sobo z metlo in se je vrgel, ko je preplesal svoj kankan z metlo, na posteljo, kjer je trčil skupaj s svojimi tovariši. Toda postelja, katere deske so bile gotovo že nevarno razmaknjene, ni vzdržala takega pritiska. Zahreščale so deske, odnehale so posteljne ključnice in naenkrat so se znašli veseli vasovalci med oedejo in perilom v razvalinah usodne postelje na tleh. Kje je bila takrat njihova prijateljica, obtoženci ne povedo in ostane bržkone tudi javna tajnost. Vsled te nepravilne so se

fantje ranjeli in njihova dobra volja je blagohotnost se je spremenila v besnost. Plesalec s metlo je pograbil zopet svojo pisalko, in vihtel je s njo neusmiljeno po sobi. Tudi ostali se mu pomagali. Nastal je prav divji ples v sobi. Rasbili so okna, prevrtili nočno omarico, ki se je odprla na stekaj, in napravili v sobi precejšnjo škodo. Pred sodiščem obtoženci dosledno vse taje. Eden je šel samo v sobo, kot pravi, drugega sploh ni bilo zraven, tretji je J. samo poklical itd. Sodnik je obtožence moral oprostiti, ker se ne more dokazati, v koliko je vsak in kdo je napravil škodo. Odškodninske zahtevke pa je zavrnil sodnik na civilno pravno pot. Pravijo pa fantje, da se jim čudno zdi, da se je ravno njim zgodila ta nesreča, ker vendar prihaja k njihovi prijateljici vedno dovolj obiskovalcev, posebno vajakov, izmed katerih ji najbolj ugajajo kanonirji. Fantje so nato odšli s trdim sklepom, da ne bodo več tako neprevidni pri vasovanju.

Razne stvari.

* Ženske napadle urednika. Praha, 15. februarja. Danes popoldne se je vršil pogreb češke igralka Rite Endersove, ki se je baje iz nesrečne ljubezni na cesti ustrelila. Pri pogrebu se je zgodil skandal. Ko je občinstvo zapustilo kapelo, je neka gospa pokazala na nekega urednika dnevnika »Hlas Naroda« ter ga označila kot onega, zaradi katerega se je Endersova ustrelila. Čeprav je urednik izjavil, da ni identičen z dotičnikom, ga je vendar napadlo kakih dvesto žensk ter ga hotelo preteptati. Policiji se je pa vendarle posrečilo rešiti ga.

* Ponesrečena reševalka. Sarajevo, 15. februarja. Pri požaru neke hiše v Vardišcu je poskusilo neko 18-letno dekle rešiti šestletnega otroka iz goreče hiše. Oba sta zgorela.

* V sled nesrečne igre zblaznel. Oldenburg, 15. februarja. V Ganderkeese je kmetovalec Mayer zblaznel, ker je pri igri izgubil 80.000 mark.

* Ehrlich - Hata 606 vzrok smrti. Bukarešta, 15. februarja. Iz Plojestic poročajo: 35letni posestnik Tit Slaniceanu se je med injekcijo z Ehrlich 606 mrtev zgrudil. Truplo bodo obducirali.

* Velike carinske poneverbe. Petrograd, 15. februarja. V tukajšnjem carinskem uradu so zasledili velike poneverbe, ki znašajo več nego milijon rubljev. Več oseb so že aretirali.

* V spovednici zasaden roparski morilec. Münster, 15. februarja. V spovednici v cerkvi sv. Jakoba v Coesfeldu je cerkvenik dobil nekega moškega. Konstatirali so, da je roparski morilec Eyink, ki je pred kratkim umoril in oropal nekega kmeta.

* Samomori. Draždane, 15. febr. Jahalka v cirkusu Busch, Isa Gregorič je v Draždanih na cesti vzela strup ter se nato zastrupila. Vzrok samomoru je bila nesrečna ljubezen. — Petrograd, 15. februarja. Odeški gimnazijski ravnatelj Iglicki se je na grobu svojega sina ustrelil, ki je bil povodom vseučiliških nemirov leta 1910 ustreljen.

* Mati in hči. Pariz, 15. februarja. V Namowyu so včeraj aretirali vdovo Boulinet in njeno 18letno hčer. Hči je pred kratkim porodila otroka, ki sta ga mati in hči položili v kapelico na pokopališču, kjer je umrl. Ko je policija preiskovala na licu mesta, je našla skelete še dveh drugih otrok. Kakor se je izkazalo, je bila 18letna Boulinet tudi tema dvema otrokoma mati. Mati mlade Boulinet je umorila vse tri otroke.

* Zrakoplovstvo. Wiesbaden, 15. februarja. Oto in Karel Henkel sta dala cesarju na razpolaganje 100.000 mark za nabavo vojaških zrakoplovov. Berlin, 15. februarja. Danes popoldne je na letališču v Johannistalu padel s precejšnje višine aeroplan z aviatikom Schmidtom in enim pasajirjem na tla. Oba sta se smrtonovarno poškodovala.

* Stara ljubezen. Novosadski »Branik« objavlja sledeči dogodek iz Čuruga: 80letni Gjara Lažič je odpeljal 70letno Savo Blizancevo, ženo Uroša Blizancea. Staraka je čakala, da je njen mož zaspal. Zbrala je svoje stvari, ki jih je vrgla skozi okno na ulico, kjer je čakal zaljubljeni starec. Nato sta skupno odšla v stanovanje Lazičevo. Ko se je Uroš Blizanec zjutraj zbudil in ni našel poleg sebe svoje žene, je zadevo naznanil orožnikom, da bi mu nazaj privedli nezvesto ženo.

* Menu o priliki poroke v cesarski hiši, v Schönbrunnu, je bil naslednji:

- Potage Fleury, Petits Soufflés d' Aumale, Truites des Alpes à la favorite, Pièce de boeuf et filet de veau, Chaudroid Romanoff, Champagne cup, Chapons rotis, salade, compote, Aspenses en branches, Panfaii Princesse, Craustades à la crème de fromage, Glaces variées, Dessert, Champagne Moet & Chandon, Impérial.

Poslano.

Nisem in tudi ne bom več reagiral na opetovane napade mojih sovražnikov, katere zaupanje občanov v me tako zelo bode v oči. Na napade na mojo osebo čast v št. 7. »Domoljuba« pa odgovarjam prvič in zadnjič sledeče:

Pozivljam vse one, ki mi lahko prinesejo dokaz najmanjše trohice terorizma pri zadnji občinski volitvi. Vprašam pa: Kje se dobi človek na svetu, da bi izkazoval dobroto še nadalje onemu, ki blati njegovo osebo čast brez vsakega povičja? Morda se smatra za terorizem to, če se odda pri volitvi nepostavno dve enaki glasovnici na isto ime in se mora ena ponižno vzeti nazaj? Veste pa sami najbolje, da pri naših volilnih terorizem nič ne izda, saj ste jih pritiskali na najrazličnejše načine in porabili vso svojo oblast v to, da bi vrgli mene in gosp. Grada iz odbora. Volileci sami so odločno za to, da so prišli v odbor možje, ki bodo skrbeli za blagor občine. Ne želijo si pa ljudi, ki bi radi lastnih koristih nalagali občanom tlako tovarni na ljubo.

D o l, 15. februarja 1912.

JOSIP REICH.

Poslano*)

Na notico z Jesenic od 14. februarja o maskaradi kranjskogorskih pevcev, izjavljamo v pojasnilo sledeče:

Čisti dobiček maskarade je namenjen predvsem tukajšnji planinski podružnici in revežem.

* Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

In da lahko izkazemo več prebitka in podpore, smo se tudi pogodili s istimi godci, kateri so prej kot tovarniška godba pri naših pevskih prireditvah v vsestransko zadovoljnost že večkrat sodelovali, in ker so te godbene moči za nas tudi najceneje in najbolj priročne.

Iz teh, za naše občekoristne namene merodajnih vzrokov, je pač očitvidno manj važno, pod kakim naslovom sedaj svira ista godba, kot je nekdej.

Kranjskogorski pevci.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pustoslavsek.

Borzna poročila.

Ljubljanska

»Kreditna banka v Ljubljani«.

Uradel kurz danajske borze 16. februarja 1912.

Valutni papirji.	Uradni	Blagovni
4% majeva renta	90.70	90.90
4 1/2% srebrna renta	93.80	94.00
4% avstr. krona renta	90.70	90.90
4% ogr.	89.95	90.15
4% kranjsko deželno posojilo	92.25	93.25
4% k. o. češke dež. banke	92.50	93.50

Srečke.	Uradni	Blagovni
Srečke iz l. 1860	437.50	449.50
" " " 1864	606.00	618.00
" " " "	296.50	308.50
" " zemeljske l. izdajc	302.00	314.00
" " " "	270.50	282.50
" " ogrske hipotekne	248.75	254.75
" " dan. komunalne	503.00	515.00
" " avstr. kreditne	497.00	509.00
" " ljubljanske	78.00	84.00
" " avstr. rdeč. križa	66.00	72.00
" " ogr.	45.15	51.15
" " beziška	35.00	39.00
" " turške	244.50	247.50

Valute.	Uradni	Blagovni
Ljubljanske kreditne banke	472.00	475.00
Avstr. kreditnega zavoda	658.00	659.00
Dunajske bančne družbe	550.00	551.00
Južne železnice	108.35	109.35
Državne železnice	733.10	734.10
Alpine-Montan	913.00	914.00
Češke sladkorne družbe	411.00	412.50
Zivnostenske banke	293.50	294.00

Valute.	Uradni	Blagovni
Cekini	11.37	11.40
Marki	117.52	117.72
Franki	95.55	95.70
Lire	94.90	95.10
Rublji	254.25	255.25

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 16. februarja 1912.

Termin.	za 50 kg	11.85
Pšenica za april 1912	za 50 kg	11.06
Pšenica za oktober 1912.	za 50 kg	10.60
Rž za april 1912.	za 50 kg	8.95
Koruzna za maj 1912	za 50 kg	10.30
Oves za april 1912	za 50 kg	10.30

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 309.2 Srednji tlačni tlak 38.76 mm

februar.	čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
15.	2. pop.	735.5	5.9	sr. jvzh.	pol oblač.
	9. zv.	738.6	1.7	sl. jvzh.	jasno
16.	7. zj.	740.9	0.1	slab jug	oblačno.

Srednja včerajšnja temperatura 3.4°, norm. -0.2°. Padavina v 24 urah 0.0 mm.

Akademično teh. društvo »Triglav« v Gradcu naznanja žalostno vest, da je njegov bivši član in starejšina, g

Benedikt Gruden

dne 15. svečana 1912 v Gorici umrl. 642

GRADEC, dne 15. svečana 1912.

Phil. Pavel Strmšek, tč. tajnik.

Med. Josip Majcen, tč. predsednik.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je danes, dne 15. februarja ob 3. uri zjutraj po dolgi in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti, preminul naš ljubljani oče, stari oče, stric itd., gospod

Ignac Cizelj

nadučitelj v pokoju.

Pogreb predraga rajnika se vrši v soboto, dne 17. februarja ob 3. popoldne iz hiše žalosti v Šolski ulici 21, na okoliško pokopališče. Sv. maše zadušnice se bodo brale v ponedeljek ob 8. uri v Marijini cerkvi.

Golje, dne 5. februarja 1912.

Žalujoči ostali.

Kašelj in pljučne katere. Najboljša zdravila proti kašlju. Sirolin Roche. V lekarni svetuje Sirolin Roche.

Učenec

z dočela, s primerno železno izobrazbo, sprejme se v špicerijsko trgovino Franc Češnovar, Dol. cesta.

Jutri v soboto, 17. svečana se vrši

v gostilni Steiner na Opokarski cesti 640

domača plesna veselica.

Začetek ob 8. zvečer. Vstop prost. Za dobra pristna vina in okusna mraza :: in gorka jedila se je oskrbelo. :: Za mnogobrojni obisk se priporočata

A. in M. Steiner.

Prešernove slike

protaja in postaja po politični povzročaji Iv. Bonač v Ljubljani.

Cena sliki 8 kren. 273

Zagar

za „Vollgatter“ popolnoma več temu poslu, trezen in zanesljiv

se takoj sprejme pri V. Scagnetti, Ljubljana, Cesta na Rudolfovo železnico 16.

Koncipijenta

s substitucijske pravice 610 sprejme odvetnik dr. Oblik v Ljubljani.

Posebno na pisarno dr. Oblaka, Ljubljana Dalmatinova ulica (Hotel Strakelj)

V Žireh se prodajo stavišča

parc. 64 in 366 njiva 372 (Stara vas) in gozd 942/8 (Dobračeva) P. nudbe na: Ing. Rudolf Selak, Trezno via Segantini 8 (Tiroli). 620

Za plesne zabave plesni redi, damska darila,

veleka zbirka različnih mask, raznih čepic, girland za okraševanje o plesnišča, šaljiva pošta, končeti itd.

dobi se ceno pri 247

Iv. Bonaču v Ljubljani nasproti glavne pošte.

Poštna naročila se izvršujejo z obratno pošto.

Jutri v soboto, 17. svečana 1912.

v gostilni pri Petru Stepiču v Sp. Siški domača plesna

veselica:

Začetek ob 7 uri :: Vstop prost. Priznana dobra pristna vina in ukusna jedila na razpologo. Se priporočam s spoštovanjem Peter Stepič vinski trgovec

633

Narodna knjigarna

v Ljubljani priporoča naslednja dela:

Adrejev Levstik: Rdeči smeh	K	1-40	2-40
Aškerc: Izlet v Carigrad			-80
Prešernov album			2-40
Boj ustoličenih koroških vojvod			-30
Slovensko nemška meja na Koroškem		1-40	2-40
Narodni kataster Koroške			-60
Beneš: Slovenski Brodkovski odvetnik		1-50	2-50
Boron: Doktor Holman			-50
Burnett: Mali lord		1-60	2-60
Cankar: Aleš iz Razora		1-50	2-50
Časnikarstvo in naši časniki			-80
Lech: Svatoptuk: Med knjigami in ljudmi			-50
Erjavac-Sirovic: V naravi		1-20	1-70
Halassy: Dnevnik			-60
Jurčič: Zbrani spisi I.-XI.		1-20	2-
Jehmek: Ukrajinske dume			-30
Lah: Vaška kroatika		1-70	2-70
Lopuš: Strahovalci dveh kronl. II. h		1-	2-
Ljubzen in junaštva strahopetnega praproščaka			-80, 1-60
Murmak: Najhujši sovražniki			-60
Oblik: Stara devica			-60, 1-60
Razne pripovedi			-80
Romac: Ljubzen Končanove Klare		1-50	2-50
Premaganci			-60, 1-60
V študentskih ulicah		1-50	2-50
Zadnji rodovine Benalje		1-50	2-50
Rudic: Mina		1-20	2-
Sander: Čez trnje do oreha		1-20	2-20
Šepetovec: Zaljubljeni kapucija		1-	1-80
Štiri ruske slike			-60, 1-60
Thurnwald: Urdina			-90
Trstenjak: Slovensko gledališče		2-	
Vesel: Libera nos a malo		1-40	2-20
Zarnik: Zbrani spisi			1-
Zem: Osnovni znaki o narodnem gospodarstvu			3-

Posestvo

v prijaznem kraju Spod. Stajerske, blizu Železnice, s 2 hišama, gospodarskim poslopjem in 21 ha 90 a 62 m² mliv, travnikov, pašnikov in gozda, se prodaja. Na posestvu se nahaja kamnolom s kamnolomcem na vodno moč. V hiši se izvršuje krčmarska obrt s trafikom. Pripravno tudi za lesno trgovino ali trgovino z mešanim blagom, izdelovanje cementne robe. Vprašanja pod „Posestvo s kamnolomom, na upravnitvo „Slov. Naroda“ 563

Steklarska trgovina M. TUSEK, LJUBLJANA

Stari trg št. 28 140 priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanske posode, svetilk, ogledal, vaskovrstnih šip in okvirjev za slike. Prevzame vse steklarske del pri cerkvah in stavbah. Najboljše in točno postrežba.

Starejši trgovski pomočnik

samostalen dejavec, železinarke in špicerijske stroke, želi svoje mesto spremeniti. — Dopisi se prosijo na upravnitvo „Slov. Naroda“ 619

Trgovina

v lepem, zelo prometnem kraju tik okrajne ceste in železniške postaje 598 na Spoda. Stajerskem se prodaja, oziroma da pod ugodnimi pogoji v najem. Resnim reflektantom daje pojasnila Franc Vodenik v Poljčanah.

Gostilniški prostori s koncesijo se oddajo

na Turjaškem trgu št. 1. (bivši »Katoški doma«) za majev termin Vpraša se v gostilni tam ali v pisarni Filip Sapančiča, Subičeva ulica št. 5. 559

P. n. Občinstvu, prijateljem in znancem vlijudno naznanjam, da sem s 12. februarjem

otvoril čevljarsko obrt

ter se najtopleje priporočam za izdelovanje vseh vrst obuval od enostavnih do najfinerjih. Za solidno delo in primerne cene jamčim. — Obenem se priporočam gg. kolegom za izdelovanje gorujih delov natančno in po najnovejši metodi.

Martin Kralj,

čevljarski mojster, Ljubljana, Wolfova ulica št. 12.

„Prva avstrijska zavarovalnica zoper vlom“ na Dunaju
zavaruje zoper:
tatvinski vlom, tatv. no, poneverjenje uslužbencev in požar po uainiziranih cenah.
Priznana najkulantnejša zavarovalnica!
Aktivni kapital 1.000.000 K. Garancija Monarhvske zavarovalne družbe 220 milijonov K.
Dovoljuje iz čistega dobička znatne rodpoze požarnim društvom in v druge občekoristne namene. Vsa pojasnila daje brezplačno:
podružnica: v Ljubljani Wolfova ulica 6, vodja: g. ALBERT PEČEVNIK. 378
Istotam sprejmejo se zastopniki!

št. 847/V. u.

RAZGLAS.

Mestni magistrat ljubljanski naznanja, da se

letošnji glavni nabori

ne prično dne 1. marca, marveč so se

preložili na poznejši čas.

Vsled preložitve glavnih naborov se vrše meseca marca in aprila po štirje stalni nabori, in sicer meseca marca 5., 12., 20. in 27., aprila pa 3., 12., 20. in 27. Poslovanje stalnih nabornih komisij se ne razsteza zgolj na naknadne nabore, marveč se tem nabornim komisijam morejo predstaviti tudi naborniki, ki letos pridejo h glavnemu naboru, če prosijo pri politični oblasti, da prej opravijo glavni nabor.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 10. februarja 1912.

Župan:

Dr. Ivan Tavčar I. r.

Angleško skladišče ob.ek

O. Fernatovič

Ljubljana, Mestni trg 5

priporočam ravnokar došlih 5000 komadov najnovejše :: damške konfekcije :: po primerno nizkih cenah.

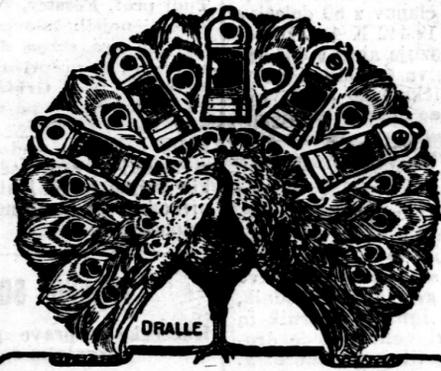
Naznanilo! Naznanilo!

P. n. Slavnemu občinstvu v mestu kakor tudi na deželi vlijudno naznanjam, da sem pričel samostojno izvrševati 586

umetno in trg. vrtnarsko obrt v Ljubljani, Ambrožev trg 3.

Priporočam se za vsa v moderno vrtnarsko tehniko spadajoča dela, kakor napravo načrtov in v izvrševanje novih parkov, vilihi in hišnih vrtov, drevoredov itd. Nadalje prevzajem v celotno oskrbovanje tudi vse že obstoječe vrtno naprave. V blagohotno upoštevanje tega naznanila se vlijudno priporočam z odličnim spoštovanjem Anton Ferant, bivši večletni asistent mestnih nasadov v Ljubljani.

Milan 1906: Grand Prix.
Cvetlični sok brez alkohola.
JURJ DRALLE

Turin 1911: Draždanc 1911: Veliko darilo. En sam atom : zadostuje. : Podmokli n. L.

Drallejeva Jluzija v svetilniku.

Ti bajni, naravni cvetlični vonji, posebno žarnice (K 4-), vijolice (K 5-), roža (K 4-), španski bezog (K 4-) so še danes nedosegljivi in zavzemajo prvi prostor, kot najljubši parfum elegantnega sveta.

RAZGLAS.

V smislu deželnega zakona z 17. dne junija, 1870 št. 21 dež. zak. o varstvu zemljiških pridelkov proti škodi gosenic, hroščev in drugih škodljivih mrčesov, naročam vsem posestnikom, uživalcem in najemnikom zemljišč v ozemlju mestne občine ljubljanske, da jim je

do 15. aprila letos

svoje sadno in olepševalno drevje, grmovje, seči, lesene vrtno plotove in hišne stene na vrtilih, na poljih in na travnikih očistiti zapredenih gosenic, mrčesnih jajec in zapredkov (ličin) in sežgati, ali kakor si bodi pokončati nabrana goseničja gnezda in jajca.

Prav tako je gosenice, ako se spomladi pokažejo na drevju, grmovju in rastlinah, kakor tudi zapredke pokončati kakor hitro moreže a najdalje do 15. maja.

Kadar se drevje, ki so ga napadle gosenice, poseka, ali kadar se veje, ki so jih napadle gosenice, odsekajo, tedaj se tako drevje oziroma take veje ne smejo pustiti v tem stanu ležati, ampak morajo se ali gosenice obrati od njih ali pa drevje in veje precej zažgati.

Dalje morajo gore imenovane osebe hrošče, dokler letajo, od svojega sadnega in lepotebnega drevja, lepotebnega grmovja in drevoredov, potem od drevja ob gozdnihih robih v istih slučajih, kjer je tega treba zaradi bližine, vsak dan, zlasti ob ranih urah otrsari in pokončavati ali obračati kmetijstvu na korist.

Na polju se morajo črvi (podjedi, ogrci) pri oranju ali kopanju zemlje precej za plugom, motiko ali lopato pobirati in takoj pokončati.

Ce se bode kdo obotavljajl gori navedena opravila izvršiti do določenega časa, jih bode mestna občina dala izvršiti na njegove stroške, vrhu tega pa se mu naloži na korist občinske blagajne globa od 2 do 20 K; in če bi se to ponovilo, do 40 K; kdor bi ne mogel plačati, bode kaznovan z zaporom od 12 ur do 4 dni.

V Ljubljani, dne 5. februarja 1912. 612

Župan dr. Ivan Tavčar I. r.